

Katowice, 7 marca 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXV/332/2014 Rady Gminy Porąbka z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, w części określonej w § 1 pkt 4, jako sprzecznej z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 1399), dalej jako „ustawa” w związku z art. 7 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Porąbka określiła wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Podstawę do podjęcia uchwały w powyższej materii stanowi przepis art. 7 ust. 3a ustawy, zgodnie z którym rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

Charakter normatywny tej uchwały przesądza więc o konieczności formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Oznacza to, że wszystkie unormowania takiej uchwały muszą precyzyjnie realizować delegację ustawową i nie mogą swym zakresem przekraczać jej granic. W wyroku z dnia 26 maja 1992 r. Naczelny Sąd Administracyjny podkreśla w tezie pierwszej, że *"rady gmin stanowiące akty prawa miejscowego (...) winny treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji (...), a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej"* (sygn. akt SA/Wr 310/92, publ. "Wspólnota" 1993, nr 2, s. 21).

Ustawodawca, kształtując w przepisie art. 7 ust. 3a ustawy upoważnienie rady do wydania przedmiotowej uchwały, precyzyjnie wskazał kwestie, które pozostawił regulacji organu jednostki samorządu terytorialnego. Rada gminy, w oparciu o ten przepis uprawniona jest do określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. Oznacza to, że uchwała w sprawie wymagań kierowana jest do podmiotów, które dopiero zamierzają podjąć na danym terenie działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. W związku z tym nie może ona formułować dowolnych wymagań, ale tylko takie, które możliwe są przez te podmioty do spełnienia przed uzyskaniem zezwolenia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach jednoznacznie wskazał, że: *"określenie innych wymagań, a w szczególności tych, które dotyczą obowiązków przedsiębiorcy w czasie wykonywania działalności już po uzyskaniu zezwolenia, wykracza poza delegację ustawową zawartą w art. 7 ust. 3a ustawy. Takie wykroczenie świadczy o wadliwości uchwalonych zapisów uzasadniającą wyeliminowanie z obrotu prawnego zaskarżonej uchwały w tej części"* (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 września 2010r., sygn. akt II SA/Gl 355/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Chodzi więc o wskazanie wyłącznie takich wymagań, spełnieniem których przedsiębiorca może się wykazać na etapie ubiegania się przez niego o zezwolenie.

Tymczasem zakwestionowany przepis § 1 pkt 4 uchwały formułuje wymagania, które nie są możliwe są do zweryfikowania na etapie poprzedzającym wydanie zezwolenie - albowiem dotyczą czynności realizowanych przez przedsiębiorcę w trakcie prowadzenia tej działalności. Dotyczy on obowiązku przekazywania wszystkich

odebranych nieczystości ciekłych do stacji zlewnej. Tym samym określenie tych wymagań stanowi przekroczenie zakresu ustawowego umocowania, a co za tym idzie pozostaje w sprzeczności art. 7 ust. 3a ustawy.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanej części należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

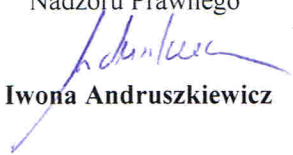
Otrzymują:

1) Rada Gminy Porąbka

za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) aa.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału
Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz